

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Peșă dată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Nr. 3455. Scol.

Cătră toate oficiile protopresbiterale și parochiale și cătră toți învățătorii dela scoalele confesionale gr. or. din archidieceză.

Prin ordinațiunea, dtdo 1 August 1883 Nr. 33881 înaltul ministeriu regiu ung. de agricultură, industrie și comerț a aflat a enuncia pe basa statoririlor comisiunei internaționale pentru măsurile metrice, că spre însemnarea acestor măsuri începând dela 31 Decembre st. n. 1883 să se folosească și în scris și în tipariu următoarele abreviaturi:

1. La măsuri de lungime.

Pentru kilometer	km.
„ meter	m.
„ decimeter	dm.
„ centimeter	cm.
„ milimeter	mm.

2. La măsuri de suprafață.

Pentru kilometer pătrat	km ²
„ meter „	m ²
„ decimeter „	dm ²
„ centimeter „	cm ²
„ milimeter „	mm ²
„ hectar	ha.
„ ar	a.

3. La măsuri de cuprins cubic.

Pentru kilometer cubic	km ³
„ meter „	m ³
„ decimeter „	dm ³
„ centimeter „	cm ³
„ milimeter „	mm ³
„ hectoliter	hl.
„ liter	l.
„ centiliter	cl.

4. La măsuri de greutate.

Pentru tonna	t.
„ centnariu (majă) metric	q.
„ kilogram	kg.
„ decagram	dkg.
„ gram	g.
„ decigram	dg.
„ centigram	cg.
„ miligram	mg.

Semnele aceste se pun imediat după cifra (intreagă sau ultima decimală) ce arată cuantitatea,

și anume în același șir fără de întrerupere, punct sau alt semn (d. e. 450 km.³; 32. 5 dm²).

Aceasta se aduce la cunoștința organelor noastre scolare cu aceea, ca atât în actele oficiale, cât și cu ocaziunea propunerii în școală a măsurilor metrice de aici încolo să folosească abreviativile de mai sus.

Dat din ședința senatului școlar al consistoriului archidiecezan, ținută în Sibiu, la 17 Noevre, 1883.

Nicolau Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Brașov, Novembre 1883.

Este greu astăzi pentru români a face politică.

A face politică guvernamentală, nu ne dă mâna, fiindcă guvernul sub prețestul ideii de stat pretinde abdicarea nemaghiarilor dela naționalitatea lor; a face politică opozițională, fie aceea activă sau pasivă, se împuță ca lipsă de patriotism.

Va se dăcă făcând astăzi politică vom ave puține rezultate.

Așa dară ce să facem? Să stăm cu mâinile în sîn? Asta ar fi o eroare neertată.

Să facem însă aceea, ce pe de o parte ne poate garanta esistența naționalității noastre, ear pe de altă parte nu ni se poate interpreta rău, ba, fără a provoca opiniunea publică generală, nu se poate împedeca; adică să ne îngrijim serios de creșterea poporului nostru.

Creșterea poporului se începe, după cum de sine se înțelege, în scoalele primare. Scoalele noastre primare, înființate și întreținute de comunele noastre bisericesci, lasă însă mult de dorit.

Multe dintre comunele noastre bisericesci nu au mijloacele, de a întreține școli primare corespunzătoare legilor susținătoare, din care cauză mulțime dintre scoalele noastre confesionale au fost cassate de cătră autoritățile statului. Deși statul conform legii pentru instrucțiunea populară ar fi fost dator de a înființa în locul cassatelor școli confesionale, școli comunale sau de stat cu limba de propunere a populațiunei respective adică cea română, totuși aceasta nu se întâmplă; arare-ori se înființează în locul scoalelor confesionale câte o școală comunală sau de stat, însă și aceasta cu limba de propunere maghiară, prin urmare fără folos pentru români, nici un cas însă nu este cunoscut, că s'ar fi înființat atare școală cu limba de propunere română.

„La revedere, scumpul meu baron.”

Cristian nu spuse amicilor săi nimic de scrișoarea aceasta; ei 'l așteptară cu cina la preotul din Roraas, unde nesmintit preotul dela Waldemora avea ospitalitatea cea mai cordială, pentru sine și pentru amicii săi. Cristian avu ocaziune, a fi vr'o câteva momente singur cu Margareta și cu guvernanta ei. El era mai îndrăsnit, decât a fost până aci. El îndrăsnise a vorbi de amor. Domnișoara Potin voia să-l întrerumpă; Margareta însă la rândul său, întrerupse pre amica sa.

— Cristian, dăse ea, eu nu prea știu ce este amorul, și ce diferență vrei, ca să fac între simțământul acela și simțământul ce am eu pentru Dta. Ceea ce știu este, că eu te respectez și te stimez, și că dacă sînt eu liberă și Dta încă, eu ași împărți soarta Dtale, ori și cum ar fi. Eu am lucrat mult, decând ne am despărțit; eu știu da acuma lecțiuni, eu știu purta corespondențe, ca ori și care altă fată sermană, care lucrează, și care are bunul spirit a nu roși, când e vorba de lucru, precum face domnișoara Potin de Gerville însăși, care este de familie bună, și care pentru că a fost nevoită a folosi talentele sale, n'a perdut nimica, ci din contră a câștigat în ochii oamenilor cu inimă... dovadă, adause ea uitându se cu o maliție gingașe la guvernanta sa, că dânsa este în secret logodită cu vrednicul maior Larrison, și că ea n'așteaptă decât nunta mea, ca să celebreze pe a ei.

Astfel trebuie să constatăm cu durere, că acele comune, în cari școlile confesionale au fost cassate, sînt astăzi lipsite cu totul de școli primari.

Și așa va fi și în viitor, după cum se poate conchide din cuvintele unui bărbat de stat ungur.

Înainte cu 10—11 ani o deputațiune de români, vizitând pe un ministru ungur, din partida lui Deák, și-a esprimit dorința, ca și școlile românesci din patrie să fie ajutate din mijloacele statului. La această ocaziune numitul ministru a dat deputațiunei următoarea lecțiune.

„Este cunoscut lucrul, că cultura și știința este putere, este armă. Nimenea nu este atât de naiv, de a da însuși putere sau armă adversariului său, cu care se află în luptă. De oare ce românii ca adversari ai Ungurilor s'ar afla în luptă cu aceștia, apoi ei adică rumânii nu ar fi în drept de a pretinde, ca ungurii inșile să le dea arme în mână, cu care să'i combată. Să fie buni bucuroși românii, încheie dîsul ministru, că nu li se smulge din mâni acele arme (scoale), pe care le posed.” Aceste cuvinte nu au lipsă da comentariu.

Sus numitele vederi în cercurile guvernamentali se ved a se fi schimbat numai într'atâta, că pe când guvernamentalii deăkiști se mulțameau a nu da arme (cultură) în mână adversarilor, pe atunci guvernamentalii tiszaști tind a smulge armele din mâna adversarilor, sau cu alte cuvinte de a împedeca pe adversari în cultură.

Acestei tendențe este de a se imputa cassarea unei mulțimi de școli confesionale române, fără ca în locul acestora, conform legii, să se fi înființat scoale comunale sau de stat cu limba de propunere română; tot acestei tendențe este a se imputa și cea mai nouă lovitură, dată românilor din partea guvernului actual, adică denegarea dreptului, ca românii Caransebeșeni săși poată înființa gimnasiul din forțele lor proprii, demândându-se tot de odată împărțirea, sau cu alte cuvinte desființarea fondului de 300,000 fl., de care dispuneau fostii grănițeri români din Bănat.

Sub asemenea împregiurări având în vedere, că după ductul ideilor, ce domnesc astăzi între maghiari: fie care cetățean nemaghiar, care ține la naționalitatea sa, este privit de adversar al statului unguresc, nu putem ave speranță, că statul va ajuta instrucțiunea noastră populară națională, ci trebuie să ne temem, că teoria despre smulgerea armelor se va continua, astfel, că într'o di bună să aflăm, că cele mai multe școli confesionale române cassându se, majoritatea poporului român a

FOIȚA.

Cristian Waldo

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.
(Tradus din franțozesce de E. B.)
(Incheiere.)

— Deu! respunse, dl Stangstadius, e jupânul Iohan, exstolnicul dela Waldemora. O întâlnire hazlie, he?... Ei, n'a fost pagubă de el. El a făcut mărturisiri în temniță; el a omorît odinioară pe sermanul baron Adelstan.. ei, da, pe tatăl Dumitale, scumpul meu Cristian. Iohan acesta este un miner vechiu dela Falun, un scelerat... Pe semne el a fugit din temniță; însă i-a fost scris în destinul său, că are să se prăpădească prin funie.

Incântat de această glumă bună dl. Stangstadius trase pe Cristian afară din mină, pe când minerii după ce aruncară cadavrul într'un fel de criptă lor bine cunoscută, se ocupară de repararea coșului. Cristian, care avea o mică locuință în sat, alergă să se îmbrace. El găsi acasă o scrisoare ce tocmai o adusesse un curier; ea era dela dl Goefle:

„Am câștigat, dăcea el; regele este bun, precum ți-am dîs, dară nu slab precum am creșut. Aleargă, să fii la Waldemora în 12; unul din amicii mei are să-ți spună sciri bune!”

Domnișoara Potin deveni perplecsă voind a contrașice Margaretei. Ea era mâniașă pe Cristian, de oare ce acesta insista a fi iubit în momentul, când își perduse procesul; ea să mânia și mai mult, când vedu că dînsul se alătură micii caravane și trecu munții, ca să intre în Svedia peste Idru și peste munții Blaackdal.

În ziua următoare, 12 Iunie 1772, Cristian se vedu întâmpinat de domnul de peste munți, de amicul anunțat de domnul Goefle însuși care nu era altul, ci domnul Goefle însoțit de maiorul Larrison. Ei se înbrățosară, schimbară vro câteva cuvinte de beție afectuoasă, și sosiră la cină în cășcioara danemanului, care era pavată cu flori sêlbatice. Karina ședea în pragul ușei, înțelegând pe jumătate, ce se petrecuse și dedându-se greu a vedea pe copilul lacului în forma tinărului și frumosului iarl.

Cina se servise în aer liber sub un acoperiș de frunze, cu vederea spre perspectiva minunată a munților, ce Cristian îi admirase, într'o di de Decembre în frumșea lor viguroasă și melancolică.

Vara este scurtă în regiunea aceea înaltă, însă splendidă. Verdeța este așa de lucitoare ca și zăpada și vegetațiunea se desvoaltă așa repede, încât Cristian credea, că vede alt sit și altă țeară.

Societatea rămase în munte până la oarele șese din sară. Nu era vorba de vênatul urșilor, ci de culegerea sentimentală a florilor de pe marginea apelor curgătoare, și de ascultarea marmurului blând

rămăs fără scoale, prin urmare fără posibilitatea de a se cultiva.

Acî este pericolul, acî trebuie să cugetăm serios, ce este de făcut.

Nu rămâne îndoielă că toate mijloacele neangajate, de care dispun diferitele corporațiuni și reuniuni române, trebuiesc folosite, spre a ajutama acele comune bisericesti, cari nu au forțele, de a-și pute înființa școli populare, conform legii.

Dar aceste mijloace nu vor ajunge și vom fi siliți, să facem și noi aceea, ce fac alte națiuni în impregiurări omogene, adică să înființăm reuniuni pentru ajutorarea scoalelor. (*Schulvereine.*)

În toate părțile locuite de români vor trebui înființate asemenea reuniuni, fie care român să-și fie de datoriă sântă, de a fi membru uneia dintre aceste reuniuni, cari apoi să se concentreze într-o reuniune generală. Toate veniturile acestor reuniuni să se întrebunțeze în modul suspomenit.

Numai așa vom pute face, ca să nu ni se smulgă din mâni cultura, sau după disă ministrului diakist, armele, cu care avem să ne luptăm pentru existența noastră națională.

Dar școala populară este numai prima și neapărata condițiune pentru creșterea poporului, nu învoalvă însă în sine totul.

Școala populară crește pe copii până la al 12 an, mult, unde există școale de adulți, până al 15 an al vârstei, va se dîcă până la acea vîrstă, în care tinerimea începe a intra în viața practică și a cugeta mai serios, când prin urmare are cea mai mare lipsă de sfaturi folositoare și de conducere înțeleaptă.

Prin urmare creșterea poporului trebuie continuată mai de parte de acolo, de unde a lăsat-o școala populară.

Se nasce întrebarea, asupra cui cade aceasta povară?

La națiuni mai înaintate în cultură continuarea creșterii poporului este provădută parte de preoți, parte de reuniuni înființate spre acest scop.

De oare ce la noi Români terenul pentru asemenea reuniuni parte mare nu este destul de pregătît, toată greutatea de a continua creșterea poporului, cade asupra preotului Român.

De acî urmează marea îngrijire, ce trebuie să aibă autoritățile bisericesti pentru creșterea preoților, precum și marea responsabilitate, ce cade asupra fie-cărui preot, îndată ce ocupă locul de paroch.

Fericită este acea comună, care e îndestrată cu paroch conscientios, priceput și integru în moralitate; și earăși vai și amar de acea comună, care din nefericire are paroch neconscientios, necapace și nemoral.

Într'adevăr la puține confesiuni vor ave preoții atîta înriurîntă, ca la ambele confesiuni române.

Afacerile sale religioase și rituale 'l aduce așa de des în contact cu poporul, încât nu există relațiune sau afacere a vieții practice, asupra căreia preotul român, să nu 'și poată validita influența sa, ear pozițiunea sa socială și inteligența superioară face ca poporul să vadă în preot pe ființa deamă de imitat.

Nu este de ajuns, ca preotul român să fie numai învățătorul în cele religioase și morale și administratorul tainelor, ci este de lipsă, ca el să fie sfătătorul poporului în toate afacerile vieții, fie

acelea economice, familiare sau sociale, ba de multe ori el trebuie să fie în vreme de lipsă chiar și medicul poporenilor săi.

Am vădut preoți, cari se bucurau de atîta încredere la fii lor sufletesti, încât nu se întreprindea nici o afacere mai însemnată între poporeni săi fără să fie el întreat, ear când era chemat la bolnavi spre a face maslul sau alte servicii rituale, preotul inteligente mai înainte de toate se întereea de starea bolnavului și, observând pericolul, recomanda chemarea unui medic, la din contră recomanda unele mijloace de casă, sau dădea niscaiva picături sau prafuri, pe care totdeauna le avea la îndemână, și așa sfințele rugăciuni dimpreună cu sfaturile sale medicale de multe ori făceau să se însănătoșe de bolnavul fără a ave multe cheltueli. Asemenea preoți chiar la lucrarea pămîntului dă poporenilor săi sfaturi folositoare cultivând însuși pămîntul în mod rațional și dând astfel esem-piu bun.

Se înțelege de sine că influența binefăcătoare a preotului nu se manifestează numai asupra individului, ci și asupra stărei comune bisericesti ca atare și asupra instituțiunilor aparținătoare de ea.

Acî să'mi fie permis a ilustra afirmațiunile de sus printr'un cas concret, ce am avut ocașiunea al cunoasce din experiența proprie.

Comuna noastră gr. or. din Herman (lângă Brașov) înainte cu 20 de ani era o comună debilă, care nu numai că n'avea avere proprie spre a pute întreține școala și pe paroch, dar care nici nu era în stare, a-și ține biserica în stare, cum se cade.

Biserica în această comună era paraginită, lipsită chiar de ornamentele cele mai trebuincioase, de casă parochială sau de zidire școlară nici vorbă nu putea fi. Preotul abia vegeta, ear dascălul învăța pe băieți prin case închiriate, luptându-se ca să nu moară de foame pe lângă plata de 40 cr de școlar pe an. Astfel stăteau lucrurile, când actualul paroch din Herman părintele George Dogariu veni pela anul 1855 ca învățătoriu în această comună, unde apoi după 3 ani de serviciu, murind preotul de atunci, fu ales de paroch în această comună, unde se află până în ziua de astăzi.

Spre mai buna apreciere a lucrurilor trebuie să observăm că comuna Herman consta din $\frac{2}{3}$ Sași, care sînt partea mai avută a populațiunei, și $\frac{1}{3}$ Români, care sînt partea mai puțin avută a populațiunei, și că prin urmare atît diregatoria, cât și reprezentanța comunală costă mai numai din sași.

Activitatea părintelui Dogariu în această comună în decurs de 28 ani este marcată prin multe rezultate vizibile, cari pentru dînsul sînt adevărate monumente.

Înainte de toate s'a adoperat de a-și pune biserica sa în stare corespunzătoare. Prin bani colectați parte dela consăngenii săi, parte dela poporeni săi a procurat policandele, candelile, și alte ornamente bisericesti, și a făcut o reparatură internă și esternă a bisericei, încungiuându-o cu zid. Toate acestea au costat peste 2000 de fl. Lângă biserică ridică o casă parochială corespunzătoare și o casă rece pentru morți, la care comuna politică, la stăruințele parochului a ajutat cu 1100 fl.

Grigea principală a parochului nostru a fost însă îndreptată asupra școlii. Prin stăruință ne-

obosită și prin purtare înțeleaptă față de diregătorii comunei politice 'i succese de a deschide în curs de câți-va ani școala cu 3 învățători a căror salariu anual în sumă de 795 fl. v. a. s'a plătit și se plătesce din lada comunală, pe basa unei donațiuni, făcute de către comuna politică în favorul bisericei tot la întervenirea parochului. Astfel în această comună bisericescă, care mai nainte nu putea susține un singur învățător, astăzi se instruează copii de școală prin 3 învățători harnici.

Dar lucrul nu era complet, zidirea corespunzătoare pentru școală lipsea, și părintele Dogariu nu este omul, care să facă lucrurile numai pe jumătate. Cu rugăciuni și cu vorbe bune înduplecă pe reprezentanța comunei politice, ca aceasta să ajute biserica spre a-și face edificiu școlar, și comuna politică corespunse acestor rugări în mod destul de însemnat, votând spre acest scop bisericei un ajutor de 2500 fl., din lada comunală. Cu ajutorul acestei sume sus numitul paroch ridică un edificiu școlar cu un etagiu, cuprînd 6 încăperi pentru trebuința școlii; un edificiu, care poate face onoare chiar și unei comune urbane.

În fine spre a-și completa opul său școlar s'a îngrijit părintele Dogariu, ca școala să fie provădută cu loc corespunzător de gimnastică, și de grădinarit.

Nu-mai puțini merit și-a câștigat parochul nostru prin înmulțirea neîndatinată a averii bisericesti. Afară de porțiunea canonică câștigată pe seama bisericei dela comuna politică pe basa cunoscutului statut al universității săsesci, afară de pămînturile, câștigate pe seama bisericei prin donațiuni dela parochieni, în fine afară de aceea c'a pus basă la o fundațiune școlară și la alte profească, cari amîndouă astăzi se urcă aproape la suma de 1000 fl., cu un cuvînt afară de aceste îmbunătățiri mai mici, de și destul de respectabile pentru parochia sa 'i succese părintelui Dogariu a face adevărat terno pentru comuna sa bisericescă. Lui adică i-a succedat de a îndupleca pe diregătorii și reprezentanții comunei Herman, ca aceștia printr'o donațiune mai însemnată să asigureze odată pentru totdeauna existența și bunăstarea ambelor comune bisericesti, ce există în acea comună, adică celei protestante și celei gr. or. Astfel reprezentanța comunală din Herman printr'un conclud al său, adus în anul curent a decis a înzestra din avere comunală ambele biserici în raport cu numărul sufletelor lor votând pentru biserica evangelico-luterană 200 jugere, ear pentru biserica gr. or. 100 de jugere pămînt comasat de arătură. Întărîndu-se acest conclud și din partea adunării comitatense biserica noastră gr. or. din Herman a devenit proprietăreașă acestei splendide donațiuni, pe basa căreia, voinde, se poate dechiara de parochia de prima clasă.

Astfel această comună bisericescă, care la anul 1855 nu avea mai nici o avere, astăzi după 28 de ani de serviciu a părintelui George Dogariu, prin dibăcia și stăruința acestuia se află în posesiunea unei biserice avute, bine arangiate și înfrumusețate, provădute cu muri jur împrejur, cu casă rece și casă parochială, în posesiunea unui edificiu școlar pompos, provădut cu toate cele de lipsă, un edificiu, în care 3 învățători harnici provăd pe copii români din Herman cu acele cunoștințe, ca copii să poată fi promovați chiar și în gimnasiu.

sau ruladelor impetuoase a tuturor acelor voci, cari păreau că se grăbesc a cânta și a trăi, înainte de ce avea să se reîntoarcă gheața și înainte de ce aveau să le schimbe în cristal elfele toamnei întunecoase.

Cristian era prea fericit și dorea pre bătrânul Stenson foarte: dl Goeffe însă nu voia să plece din pricina căldurii.

Soarele nu avea să apună decât după trei oare, ca să reapară după trei oare, într'un amurg stelat, ce nu permite cerului văratic a se întuneca.

Bunul avocat pregătise lui Cristian o surprindere. De odată, după ce dase recoreala, se vădă sosind în trăsură bătrânul Stenson cu aer triumfător și întinerit; multămită căldurei de vară, și poate și bucuriei și încrederei, el mai că nu mai era surd. El aduse decretul comitetului dieței, care recunosea drepturile lui Cristian, și o scrisoare dela contesa Elveda, care autoriză în secret pe dl Goeffe a dispune de mîna nepoatei sale în favorul noului baron de Waldemora.

Reîntorcîndu-se la castel cu unchiul său Goeffe, Cristian, care vedea cu delicii vesela societate a vrednicilor săi amici mergînd în trăsuri pe cotiturile drumului pitoresc, fu cuprins în mijlocul bucuriei sale, de un acces de melancolie.

— Eu sînt prea fericit, dîse el către avocat, eu aș dori să mor astăzi. Par că viața, în care am să intru are să fie un atac continuu asupra fericirii simple și pure, de care am visat.

— Se poate, fătul meu, răspuse dl Goeffe. Numai romanele se sfărșesc cu vecinica formulă: „Ei au murit tîrziu și au trăit fericiți.“ Dta ai să suferi în contactul cu viața publică, grozav agitată în vremile aceste, mai cu samă în regiunile înalte sociale, unde ai să intri. Eu nu știu ce eveniment stranie se pregătesc. Eu am simțit-o, ca o destăinuire la ultima întrevedere, ce mi-a acordat-o regele. Dîna aceea mi-a apărut tot odată mare și grozavă. Eu cred că el meditează o exploziune care are să aducă pe mulți oameni earăși la locul lor; dară fi-va el în stare și voiva a-i ține acolo? Pot revoluțiunile, cari întrec lucrul timpului și al ideilor, pot ele întemeia ceva durabil?

— Nu totdeauna, dîse Cristian; dară ele formează arbori hotarnici în istorie, și, progrese ce se nimicesc; totdeauna rămîne ceva câștig.

— Dar așa Dta ai să fi în adevăr pentru rege și în contra senatului.

— Da, de bună samă!

— Dar așa, veți că gîndul Dtale nu fuge de tempestate, ci o caută. Apoi de, așa este instinctul tinereții și fatalitatea inteligenței! Eu, eu am să să dîc amin la toate cele ce ne va elibera de Rusia și de Englitera... Dară cum dracu, vei sedea în cameră dacă nu vrei să recunoci religiunea țerei?... Nu dîce nimic; ai să veți mai tîrziu ce-ți dictează consciința, și ce-ți impun datorințele Dtale de părinte și de cetățean.

— Datorințele mele de părinte! esclamă Cristian. Al domnule Goeffe, aici este fericirea mea, eu o simț! O Doamne! cum am să iubesc, copiii cari mi va dărui brava și loiala aceasta ființă, care are să le transmită desinteresarea și francheța împreună cu grația și cu frumseța.

Da, da, Cristian, Dta ai să fi fericit prin familie. Aceasta și se cuvîne pentru îngrijirile ce le ai avut pentru biata Sofia Goffredi! Dta ai să trăiesci după maniera Sveșilor, la moșiile Dtale, în sinul binei-aflări, în fața naturii mărețe și aspre a Nordului! Dta ai să faci fericiți pe toți aceia, pre cari predecatorul Dtale i-a făcut miserabili. Dta ai să cultivezi știința și artele frumoase. Dta ai să-ți crești copii însuși. Ștregarii aceștia vor fi împrejurați, dela naștere, de amor și de îngrijiri; ei au să crească cu copii lui Osmund și a lui Osburn. Eu, eu am să lucrez cât se poate de mult, alt cum mă fac prea guraliv și prea nervos, dacă nu pîdez; însă, toți anii am să petrec vacanțele la Dvoastră. apoi vom desmierda, întrecînd unul pe altul, pe bătrînul Stenson și pe biata Karina; noi avem să facem fantazii politice: noi o să visăm de o alianță fără nuori cu Francia și de o rezistență în contra ambițiunei ruscii prin uniunea scandinavă. Apoi, sara avem să scoatem pe buratini, și să dăm întregului copilet adunat în castel, representațiuni unde eu pretind să devin egalul vestitului Cristian Waldo, hazliei și dulcii memorie.

Intr'adevăr parochul nostru din Herman poate privi cu multă satisfacțiune și mândrie la aceste rezultate ale activității sale de 28 ani. Nu rămâne îndoielă că stăruințele părintelui Dogariu spre ajungerea acestor rezultate frumoase au fost puternic ajutate prin simțul de dreptate și prin iubirea de cultură a dregătorilor și reprezentanților comunali din Herman, de naționalitate sași. Onoare lor pentru aceste simțeminte, care caracterizează pe poporul cult. Dar aceasta nu detrage nimica din meritele părintelui Dogariu, fiindcă fără tactica sa înțeleaptă concetățenii noștri sași cu greu ar fi manifestat atâta generositățe.

Pe lângă activitatea sa pentru biserică și școală parochul nostru n'a uitat de a lucra înmediat pentru creșterea poporului său și pentru binele particular al fiilor săi, sufletesci. Purtarea sa integră și sfaturile sale părintesci au fost de cea mai bună influință pentru parohienii săi, pe cari îi povățuiau nu numai în trebi bisericesci, dar și în cele economice și familiare. De câte ori am vădut pe demnul paroch, urmat de mulțime dintre parohienii săi, alergând pela autoritățile publice pentru ași apăra fi săi sufletesci în contra asupririlor nedrepte, fiindcă părintele Dogariu nu a fost și nu este numai povățuitorul turmei sale, dar și protectorul ei, avocatul ei fără plată.

Această protecție a insuflat locuitorilor Români din Herman încredere în sine, curagiu spre întreprinderi. Dacă cineva, care a cunoscut pe locuitorii români din Herman la anul 1854, acum după 28 de ani i-ar vedea earăși, într'adevăr abea i ar mai cunoaște. Acești români astăzi sunt oameni deștepți, laborioși și întreprinșetori. Influența bine făcătoare a parochului se observă la tot pasul și în toate relațiunile vieții acestei comune bisericesci.

Am relevat acest cas concret, întâiu pentru a constata marea și binefăcătoarea influință, ce o are parochul integră și consciențios asupra creșterii poporului român; al doilea pentru ca meritele să și afle recunoștiința cuviincioasă și să îndemne și pe alții la asemenea fapte, în fine al treilea spre a constata, că pe lângă o voință tare chiar în cercuri mici se pot câștiga rezultate însemnate.

Să nu uităm că acei preoți, cari promovează bunăstarea materială și intelectuală a unei comune bisericesci române, aceia promovează bunăstarea unei părți a națiunii noastre, lucrează puternic la creșterea ei și o face capabilă, de a purta lupta de esistență în concert cu celelalte națiuni și totdeauna îi mărește prețul românului în calitatea de fiu al bisericii, al națiunii și de cetățean al statului.

Când toți preoții, sau cel puțin majoritatea lor va lucra astfel, atunci și pe terenul politic vom avea înregistra rezultate cu mult mai favoritoare decât astăzi; atunci alegătorii Români nu vor mai merge la urna de alegere seduși chiar de adversarii lor, ci în deplina cunoștiință de adevăratele lor interese; atunci națiunea Română între națiunile patrii va ocupa locul, ce-i compete, ear acel loc va fi onorific.

S.

Revista politică.

Sibiu, în 23 Noemvru.

Proiectul de lege despre căsătoria între creștini și evrei votat de dietă s'a transpus casei magnaților. Comisia acesteia de trei în ședința de Luni a luat proiectul la dezbateră, Contra proiectului s'au sculat prelații catolici. Cardinalul Haynald respinge proiectul mai ales din motiv religios moral. El se teme, că prin conviețuirea între creștini și necreștini se periclitează simțemintul religios al amândorura.

După cardinalul Haynald a vorbit ministrul president Tisza, arătând motivele, din cari au puses guvernul în dieta la primirea acestui proiect de lege. Episcopul din Szathmár Dr. Schlauch încă e contra proiectului. El din punct de vedere social nu poate recunoaște necesitatea acestei legi proiectate, din punct de vedere iuridic nu poate recunoaște îndreptățirea ei, și din punct de vedere moral innocența ei.

Tot pe coarda aceasta a vorbit și arhiepiscopul Dr. Samassa respingând proiectul din considerațiuni morale.

Pentru primirea proiectului au vorbit contele Andrassy, ministrul de justiție Pauler, Br. Vay. Br. Májthényi și Br. Liptay.

Cu toată opoziția clerului catolic diarele guvernamentale nu cred în respingerea proiectului. Soartea lui se va vedea la timpul său. Noi înregistram, ceea ce cetim în foile din capitală. Cetim adecă că episcopatul catolic din Ungaria sub conducerea primatului Simor ține conferențe clarificându-și punctul de vedere față cu acest proiect. În legătură cu aceasta se explică și călătoria Esceleției Sale Dr. Ioan Vancea la Budapesta spre a lua parte la conferențele episcopatului catolic.

Denumirea banului în Croația a provocat două curente opuse. Pe de o parte bucuria maghiarilor, ear pe de alta amărăciunea croaților ne face să mai amănăm deslegarea definitivă a cestiunei croate. Diarele maghiare nu și mai încap în piele de bucurie pentru această denumire norocoasă.

Nu așa cele croate. Diariul „Pozor“ în numărul de Luni s'a sculat cu mare vehemență asupra noului ban, încât Guvernul a aflat cu cale a confușca acel număr. Eată ce ăice el între altele: „Cine este însemnatul bărbat, care e chemat a ocupa locul Zrinyilor și al Frangepanilor? apoi răspunde: „Națiunea croată nu știe despre el nimica, și aceasta este destul de caracteristic. Dignitatea de ban e una dintre cele mai vechi în Europa, și după însemnătatea ei istorică, una dintre cele mai însemnate în monarhie; tot asemenea importanța are ea și cu privire la situațiunea Croației între marea adriatică și Orient. La acest post au fost chemați bărbăți, cari s'au distins prin spirit sau fapte mărețe, bărbăți cu valoare la națiunea croată, ca Iellacici, Maszuraici; pre contele Khuen Hedervány însă nu-l cunoaște la noi nime, și aceasta documentează că la denumirea de ban n'a valorat nimica influința croaților, și că prin urmare banul ca străin intră în Croația ca într'o țeară streină. După aceea tractează „Pozor“ bucuria diarelor maghiare din acest incident, și constată că numirea aceasta în Budapesta, se consideră de învingere a puterii unguresci față cu Croația. Această consciință de isbândă arată, că ungurii sunt decisi a năpăstui și mai pre față asupra drepturilor Croației, denumirea e desconsiderarea Croației și ea dovedesce, că ungurii vreau să continue lupta până la extrem. Noi însă vom fi uniți.“

În fine numitul diariu încheie: Să nu se prea încreadă ungurii. Pentru executarea intențiunilor lor nu-și vor afla oameni în Croația, nici chiar prin mijloacele de corupțiune de pe timpul lui Rauch. Cea mai vie dovadă e că ei nu și-au aflat om în Croația și a trebuit să-l aducă din Raab. Dacă e vorba, să se schimbe legea constituțională în Croația, și noi sântem pentru aceasta, atunci vor stăruii toți croații, ca la denumirea banului să nu mai figureze contrasignatura ministrului president unguresc, și astfel banul ca reprezentant al autonomiei de drept a Croației să nu mai stea sub nici o influență ungurescă.

Amărăciunea croaților e justificată prin limbajul oficioaselor unguresci. Așa „Nemzet“ vorbind despre misiunea noului ban ajunge la concluzia „că el e chemat a esecuta, ceea ce au negles antecesorii densusului, și adecă e chemat a aduce în consonanță politică internă a Croației cu ceea a Ungariei, și prin energie și aplicarea cu tact a legilor să facă să simță și agitatorii puterea lor.“

În România moartea fostului ministru Boerescu a produs mare cășternare, Senatul și camera au decis aducerea corpului în țeară și îngroparea pe spelele statului. În semn de doliu debaterile în corpurile legiuitoare s'au sistat pe 3 zile.

Vasile Boerescu.

Încă un astru strălucitor a dispărut de pe orizontul țerei noastre.

Vasile Boerescu nu mai este!

Minat de o boală crudă, de care suferea de mai mulți ani, plecă acum câte-va zile în străinătate pentru căutarea sănătății; dar, cum ajunsese la Paris, boala i se agravă și eminentul bărbat de stat își dete sufletul aseară (Vineri, 18 Noemvru st. v.) la opt oare.

Vasile Boerescu s'a născut în Bucuresci la 1 Ianuarie 1830. După ce a urmat colegiul Sf. Sava, plecă la Paris, unde studiă dreptul, și la 1857 luă titlul de doctor.

Mai înainte de a se aduna Congresul din Paris dela 1856, d. Boerescu scrisese un „Memoriu asupra cestiunei politice și economice a Moldo-Valachiei“, pe care-l împărți membrilor congresului. Prin aceea scriere însemnată, autorul arătă poziția politică a țerei sale, cum și aspirațiunile ei. El formulă dorințele compatrioților săi astfel: Independența celor două principate, unirea lor într'un singur stat, garanția colectivă a marilor puteri și un principe străin moștenitor. Aceasta a fost debutul și programa sa în viața politică, programă, pentru care a luptat și a cărei realizare în cea mai mare parte a avut fericirea să o vadă cu ochii.

Întorcându-se în țeară la 1858, d. Boerescu fundă un diar, „Naționalul“, cu tendența de a încuragia și spriginii aspirațiunile clasei de mijloc a societății. La 1859 fu ales deputat și se distinsese îndată prin strălucitul său talent oratoric, prin știința și capacitatea sa. La 24 Ianuarie 1859, pro-

nunță în Cameră un discurs memorabil, care smulse lacrimi și făcu pe toți să se unească pentru a alege Domn pe colonelul Cuza.

La 1860, d. V. Boerescu intră pentru întâia oară în minister, sub Epurean, ca ministru de justiție. De atunci începu să lucreze cu multă ardoare pentru întemeierea unui al treilea partid politic, Centrul, al cărui organ principal fu diarul „Presa“.

D. Boerescu fu numit la 1864 vice-president al consiliului de stat, și în această calitate elaboră „Codul de procedură civilă“ care e în vigoare și azi.

După căderea principelui Cuza, la 1866, d. Boerescu fu ales de Cameră pentru a se duce cu alte persoane politice în misiunea extraordinară pe lângă Puterile garante, să lucreze pentru recunoșterea Principelui Carol de Hohenzollern. El împlini cu demnitate această însărcinare.

La 1873 intră ca ministru al afacerilor străine în cabinetul dlui Lascar Catargiu. Aci jucă un rol foarte însemnat, începând realizarea marelui sale idei; Independența României sub garanția colectivă a marilor puteri europene.

Pentru isbândirea acestui scop, d. Boerescu își propuse să lucreze numai pe cale diplomatică. La 1874 publică o broșură intitulată: „Drepturile României întemeiate pe tractate“ sub pseudonimul de un vechiu diplomat. Ea cuprindea un resumat fidel al dreptului internațional român, cum și interesul politic al Europei de a stabili o Belgie pe malul Dunării. Broșura fu tradusă în mai multe limbi și răspândită în toată Europa.

Spre a pune în evidență și a face să se consacre suveranitatea țerei sale, d. Boerescu întreprinse o luptă pentru a se recunoască României dreptul de a încheia tractate și convenții cu celelalte Puteri, drept pe care Poarta n'îl tăgăduia. La 1875 isbuti să încheie convenția de comerț cu Austro-Ungaria, pe un picior de perfectă egalitate. Acest act fu un triumf politic, căci printr'ensul se confirmă dreptul de suveranitate a României.

La sfârșitul anului 1875 d. Boerescu eși din minister și fu ales senator. După căderea guvernului conservator, venind liberalii la putere, dl Boerescu îi combătu crincen, atât în presă cât și în parlament, dar mai târziu, făcându-se apel la concursul și luminile sale și având în vedere criza, prin care trecea țeara din cauza cestiunei evreilor, densusul consimți să între în cabinetul dlui Brătianu. Pește cât-va timp se retrase din minister, dar remase în arena politică ca membru în parlament.

D. Boerescu nu s'a distins numai prin activitatea sa politică, ci a fost un om de mare valoare și ca publicist și ca economist și ca jurisconsult. A fost profesor eminent de dreptul comercial încă de la fundarea facultății din Bucuresci. Ca avocat a fost unul din cei mai iluștri membri ai biroului. Ca jurnalist a fost unul dintre cei mai tari polemisti. Pe teren economic a lucrat asemenea foarte mult fondând mai multe societăți precum societatea de asigurare Dacia, Creditul Mobiliar, etc.

Cu un cuvânt, Vasile Boerescu, a fost unul din tre cei dintâi frunțași ai țerei, moartea sa lasă un gol imens în sinul societății noastre.

Bêtrâni se duc, lăsându-ne moștenire faptele lor. Dar tinerii, speranța țerei, ce fac oare? Se duc și ei, dar vai! fără a lăsa nimic în urma lor!

„Resboiul.“

Apel.

Budapesta, 28 Noemvru 1883.

Publicul român va bine voi a-și aduce aminte că, societatea literară Petru Maior a tinerimei române din Budapesta, parte din recunoștiința cătră fericitul patron, a cărui nume-l poartă, parte din considerațiuni materiale încă în anul 1880 și-a propus a eda pentru întâiadată cu litere latine opul intitulat „Istoria pentru începutul românilor în Dacia“ de Petru Maior. Greutățile împreunate cu noua ediție a acestui op nu s'au prevădut la început, și astfel realizarea propusului din 1880 s'a amânât până acum.

Credem că nici acum nu e prea târziu.

De altmintrea ne grăbim a aduce la cunoștiința publică că, opul de mai sus a eșit de sub tipariu în 2000 de esemplare, dintre cari, deși în anul trecut ne am luat voia a apela la bunăvoința onoratului public, până acum abea s'au prenumărat vre-o 600.

Cuprinsul cărței este de o valoare neindolnică și o spunem cu plăcere, că esteriorul încă coresponde cuprinsului.

Forma-i este oblungă, octav mare, cu 343 de pagine: hârtie albă fină și tipariu cu litere cicero și garmond, cetețe.

Prețul unui exemplariu legat este 2 fl. 50 ear broșurat 2 fl.

Folosul, prin procurarea acestui op, cași scopul retipării, este îndoit. Ântâin cetitorul are

ocasiune de a cunoaște în parte trecutul neamului nostru, respective originea lui; ear societatea noastră ar avea un câștig material, cu ajutorul cărui, are de cuget a-și îmbogăți biblioteca, carea astăzi nu corespunde pe deplin cerințelor.

Încât răspunde cuprinsul istoriei de sub cestiune adevărului real, nu este detorința, dar poate nici competența noastră să o spunem.

Atât însă constatăm, că ea se poate privi ca o reacțiune la neadeveratele ipoteze, susținute mai ales de istoricii germani Schultzzer, Engel și Eder, despre originea românilor.

Estreme au fost părerile respectivilor scriitori străini, extreme au trebuit să fie și cele opuse. Ori cum ar fi, însă: valoarea opului e mare pentru ori care român și merită, ca să ocupe loc în biblioteca fie-cărui: cu deosebire pentru bogăția de material istoric ce cuprinde.

Rădimați deci pe valoarea opului: de nou ne luăm voia a atrage atențiunea onoratului public asupra lui și-l rugăm să binevoiască a-l comanda în dimensiuni cât se poate mai mari.

Condițiunile referitoare la rabate sunt tot cele vechi, adică la 15 exemplare 1 legat, la 10 unu broșurat. (Comandele au să se facă de a dreptul la societate, Budapesta, Váci utca 13.

De odată cu acest apel, profităm cu plăcere de ocaziunea de a da expresiune mulțămitei noastre celor stimabili domni colectanți, cari au avut bunăvoința a ne câștiga mai mulți abonanți în primăvara trecută.

Dr. Creniceanu,
președinte.

Gerasim Sêrbu,
secretariu.

Varietăți.

* (Scolar) După cum cetim în diarele din capitală guvernul s'a pus cu cei competenți în pertractare pentru regularea afacerii gimnasiului român din Caransebeș. Sântem curioși — o repetăm, sântem curioși de a vedea motivele guvernului din cari a dispus împărțirea fondurilor între comune, și din cari împedecă înființarea gimnasiului.

* Representațiunea teatrală în folosul Reuniunii femeilor române din Sibiu a avut loc ieri în sala teatrului de aici. Sala a fost plină de public ales.

Rolurile a fost foarte bine interpretate, încât n'au lăsat nimica de dorit. Publicul recunoscătoriu încă nu s'a lăsat mai pre jos de diletanți și prin vii aplause și manifesta satisfacțiunea.

Seara de a seară ne-a arătat succes întreit. Diletanții au secerat aplause bine meritate, publicul a avut o seară plină de petrecere, și reuniunea femeilor române ajutată în ajungerea scopurilor sale.

* (Necrolog.) Cu inima înfrântă de durere subscrișii aducem la cunoștința publică, cumcă parochul gr. or. **Ioan Popa** din Arpașul de sus, protopresbiteratul Făgărașului, după un morb vechement de pept și a dat nobilul său suflet în mâinile creatorului astăzi în 22 Noev. st. v. în al 55 an al vieții sale și al 23-lea al păstoririi sale preoțesci.

Maria ca soție, Ioan cleric anul al II în Sibiu, ca fiu, *Elisabeta, Eva, Ana,* și Maria ca fice.

Fie-i țărina ușoară!

„(Mulțămită publică.) Ivindu-se necesitatea procurării de cărți pentru scolarii lipsiți de mijloace materiale și tot odată înființarea unei biblioteci școlare, oficiul comunal și în special dl notariu Ioan Macsim și domnul jude Ioan Buta din Porcești, au binevoit a procura din nisce pedepse în sumă de 16 fl. v. a. spre scopul amintit un ter-

mometru și 45 cărți de diferit cuprins. Pentru această faptă nobilă în numele scoalei și al acelor scolari lipsiți, cari în nevinovatele lor rugăciuni și vor aduce aminte de binefăcătorii lor, li se aduce cea mai călduroasă mulțămită.

Tot odată sânt rogați numiții domni, ca tapta sevrșită să o considere de un modest început asupra cărui și în viitoriu să-și îndrepte atențiunea.

Porcești în 17 Noemvre 1883.

Unul pentru toți.

* (Bustul lui Bolintinean.) Regretatul nostru poet Dimitrie Bolintinean a deșteptat în stimătorii săi ideea d'ai face bustul, dacă de ocamdată nu i se poate face statua. Comitetul de inițiativă pentru crearea acestui bust face cunoscut în diarele din Bucuresci, că numitul bust este deja modelat în pământ de Dl. sculptor Georgescu și că spre a se cumpăra materialul necesar efectuării definitive, nu mai lipsesc decât — paralele. Aceste sânt a se trimite la administrațiunea Societății „Literaturul”, strada Știrbei-vodă nr. 50 în Bucuresci.

* (Budgetul Rusiei.) Diarul oficial al guvernului rus publică următoarele cifre privitoare la budgetul anului, care espiră. Până la prima Septemvrie au intrat 391.631.316, adică mai puțin, decât în anul trecut cu 5. 657.068 ruble, cheltuelile se urcă la 419.518.420, adică cu 22.900.205 ruble mai mult decât în anul trecut.

* (Roșata cerului) fenomenul acesta, care în zilele trecute s'a repetat mai de multe ori s'a arătat în toată Europa. E o cestiune încă nedeslegată ași între astronomi și geografi oare-fosta aceasta un fenomen al magnetismului pământului, sau o urmare a resfrângerii razelor de soare. E interesant, că populațiunea din nordul Ungariei esplică aceste vedenii cerești într'un mod foarte superstițios, însă nu fără nici o umbră de probabilitate prorocind mari resboae, ce au să urmeze în curând.

* (Earna.) Eri dimineată ne-am trezit cu eara în spate. În 23 Noemvre a dat eara preste noi, și după credința poporului de 23 de ori trebuie să se schimbe până la primăvară. Nestatornică va mai fi și eara aceasta, nestatornică ca cele mai multe lucruri la noi.

* (Manieri și cultură.) Sub titlul acesta ni se scrie din Avrig că — Duminecă la 13/25 Noemvre, des de dimineată a plecat prin comună apotecariul de acolo Anton Keserü — inspirat fiind de spirit, dar nu de cel sânt — aloquând și întrebând pre fiecare trecătoriu în un mod dur, cine v' e apotecariul vostru și pe cine aveți voi doctor în comună? ce fel de calic ați stat a alege, un sêrb care nu pricepe nimica și altele de felul acesta. Pre la 11 oare susnumitul apotecariu pleacă pe stradă cătră cancelărie, unde aflând pe judele comunal, și pre alți din reprezentanță i provoacă să meargă cu densus la doctorul sub cuvânt de a confisca unele sticle cu medicini, cu care doctorul l'ar prevarica. Acolo neaflând decât pre soția doctorului cea i-a răspuns că nu condece nimenui a intra în casă până ce nu vine stăpânul adică medicul. Apotecariul voină a intra cu forța a fost fericit a suferi o lovitură sdравănă de vetrariu aplicată preste fălci de mâna viguroasă a soției medicului, și după lovitură apucat de gât fu dat afară. Eșind de aici fără voie s'a întors cătră cancelaria comunală, unde întâlnind pe medicul în stradă, sub cele mai drastice înjurături în fața unui public foarte numeros care tocmai era pe stradă și-au cercat puterile. Cât era strada nu era alta decât pâlării domnesci, medicul și apotecariul și aplicau pe întrecute palme și pumni preste fălci și cercau gimnasticând pământul cât e de solid. În fine un om

mai generos, fiindu-i milă de pumni domnilor, Apotecariul Anton Keserü și a domnului medic Ioan Filipovicu, a sărit între ei și i-a despărțit, după ce medicul a plecat în sus, ear apotecariul în jos înjurând, care de care mai drastic, până ce a ajuns fiecare la casa sa. Nu scim ce va mai fi urmat după asta, tot ce regretăm, e esemplul cel rău dela oameni preținși de inteligenți și mai ales nu români proști, ci un ungur cu cultură și un sârb tot astfelu.

* (Cholera în China.) Din Șanghai se telegrafează, că cholera bântue cu furie la Mucden, oraș mare la nordul Chinei, precum și la Peching, Svatov, și Foo-Chon. La Șanghai au murit în două luni 12—15,000 locuitori.

* (Propaganta fidei.) În săptămâna trecută a primit papa Leo XIII pe Monsignor Fougereint, directorul societății. „Dela sainte enfante.” Societatea aceasta are de scop propagarea catolicismului între copii păgâni prin botezarea și pregătirea lor la primirea creștinismului. Directorul a dat papei o dare de seamă detaliată, conform căreia societatea a botezat în anul espirat 480,000 de prunci păgâni, ear acum pregătesce 90,000 de copii spre primirea botezului.

Conspectul operațiunilor Institutului de credit și de economii „Albina” în luna Noemvre 1883

Întrate.		n. cr.
Numerariu transpus din 30 Octomvre 1883		40,404.19
Depuneri		189,013.86
Cambii rescumpărate		177,359.29
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi		28,779.43
Interese și provisiuni		11,685.82
Fondul de pensiune		39.75
Monetă vândută		94,705.58
Efecte		3,427.64
Conturi curente		92,791.36
Diverse		4,494.73
		n. 642,701.65

Eșite.		n. cr.
Depuneri		91,264.41
Cambii escomptate		174,979.62
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi		45,376.46
Interese pentru depuneri		1,437.41
Contribuțiuni și competențe		75.59
Salarie și spese		1,892.16
Monetă cumpărată		141,305.98
Conturi curente		135,664.68
Diverse		3,768.36
Saldo în numerariu cu 31 Noemvre 1883		46,936.98
		n. 642,701.65

Sibiu în 31 Noemvre 1883.

Visarion Roman m. p.,
director executiv.

Ioșif Lissai m. p.,
comptabil.

Posta Redacțiunei.

Domnului G. Basulescu. Replica D-tale e plină de personlități, încât ni e preste puțină să-o publicăm. Tractează lucrul cu obiectivitate, și noi nuși vom denega ospitalitatea.

Loterie.

Mercuri 5 Decemvre. 1883.

Brünn: 62 80 52 51 58

Bursa de Viena și Pesta.

Din 4 Decemvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.30	120.10
Acțiuni de bancă de credit ung.	282.40	251.10
Datorie de stat austriacă în hârtie	85.20	78.90
Sorți de regularea Tisei	110.20	110.25
Datorie de credit austr.	281.50	281.10
Acțiuni de stat austriacă în argint.	79.50	79.50
Renta de aur ung. de 4%	87.35	87.20
Renta ung. de hârtie.	85.20	85.10
Împrumutul drumurilor de fer ung.	138.50	159.—
Scrișori fonciari ale institutului „Albina”	—	500.80
Galbin	6.70	6.70
Napoleon	9.58	9.57
London (pe polița de trei luni)	120.55	120.40

Nr. 247.

[621] 2—3

EDICT.

Eva născută Lupea din Sărata protopresbiteratul Avrigului, care după conviețuire de un an a părăsit pe legiuitul său bărbat de patru ani disparând în lume, fără a se ști locul unde se ține, în sensul rezoluțiunei consistoriale din 14 Iulie a. c. Nr 1975. B. se provoacă prin aceasta ca în termen de trei luni dela publicarea acestui edict să se înfățoseze înaintea subscrișului pentru matrimonial, căci la din contră se va pertracta și decide procesul intentat de bărbatul ei susnumit și în absența ei.

Avrig în 15 Novembre 1883.

Scaunul protopresbiterat gr. or. al Avrigului ca for matrimonial de I-a instanță.

Vasiliiu Macsim m. p.,
administratör ppterat.

Îmi permit a aduce la cunoștința Onoratului Public cum-că mi-am deschis

Cancelaria advocațională

în Caransebeș în casa D. Naucs.

[622] 1—3 Georgiu Șerban,
advocat în legile civili și cambiali.

OLEIU PENTRU AUD

m'a curat radical de învechita mea asurdială, care o am căpătat la asediul Sevastopolului. Astăzi, mulțămită acestui remediu, mi-am redobândit perfect, ca prin minune audul, motiv, ce mă îndeamnă să Vă mulțănesc publice și să recomand ori cui suferă de asurdeală, acest remediu neprețuit.

Principele Ian de Hiestov.

Croyno. [611] 2

Acest **oleiu pentru aud**, împreună cu arătarea modului de întrebuițare se poate căpăta cu prețul 2 fl. 40 cr. la Iulius Graetz, Viena, Sechshaus, Hauptstrasse 47.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

[555] 9—30

în Budapesta, strada Vașului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odâjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacificale, candelile de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.